

ikke kan kontrolere det —, for det første er forkert, thi naar Kasserne kan kontrolere det, jeg læste op her, kan de ogsaa kontrolere dette med de 35 Kr., og for det andet uheldigt, fordi man vil møde den Betragtning, at man har modsat sig Ændringsforslaget for, at de paagældende skal kunne faa mere end 35 Kr. ugentlig. Men saa kommer den højtærede Minister og taler om det vanskelige i at gennemføre det, der staar i Ændringsforslag Nr. 4, som jeg slet ikke har talt om.

Indenrigsministeren (Rode): Min Begrundelse for at fremhæve Ændringsforslaget under Nr. 4 var, at det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) beklagede, at jeg ikke havde ydet min Medvirksomhed til at tilvejebringe en Enighed om Ændringsforslaget under Nr. 3. Hvis der havde været en Tilbøjelighed fra de Herrers Side til at frafalde Ændringsforslag Nr. 4, tror jeg, der havde været Mulighed for at opnaa Enighed om Ændringsforslag Nr. 3.

Jensen-Sønderup: Jeg synes, det i og for sig er en mærkelig Maade for en Minister at stille sig paa, at sige: Der er noget, jeg erkender i og for sig er rigtigt, det er blot ikke formuleret med de rigtige Ord, men jeg vil godt være jer behjælpelig med at faa det formuleret saaledes, at jeg kunde bruge det, men kun paa Betingelse af, at saa skal I frafalde noget andet, som jeg ikke synes om. Jeg synes, at den højtærede Minister burde have sagt, at Ændringsforslaget under Nr. 4 kunde han ikke gaa med til, det maatte han fraraade, men at det under Nr. 3 erkendte han var et rigtigt Princip, men det skulde have en anden Formulering. Jeg [synes ikke, at den højtærede Minister skulde skyde sig ind under, at han ikke vilde medvirke til at finde en Form for Ændringsforslag under Nr. 3, medmindre vi vilde frafalde den anden Bestemmelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har aldeles ikke nogen Sinde udtalt, at jeg ikke vilde medvirke til at finde en anden Form for Ændringsforslag Nr. 3. Jeg har betragtet hele det Spørgsmaal, som her er behandlet, som temmelig betydningsløst. Men det er et Forhold, hvorom jeg har sagt, at jeg gerne vilde søge at finde en Form, da jeg saa, at der var Stemning for at komme den Vej ud. Men den Maade, hvorpaa Sagen førtes frem af det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) ved Fast-

holdelse af den Ændring, som vilde lægge Vanskeligheder i Vejen for Enighed her i Tinget, gjorde, at der ikke var Anledning til at vende tilbage dertil.

Ordføreren (Martin Olsen): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) drog nu Ministeren frem og vilde skyde paa ham. Det er ikke nødvendigt; det ærede Medlem kan ganske roligt skyde paa Udvalget, det er der, Kuglerne skal hen. Flertallet i Udvalget har udtalt i Betænkningen, at det havde i og for sig intet imod Princippet i Ændringsforslag Nr. 3, men naar man fra anden Side fastholdt baade Ændringsforslag Nr. 4 og Nr. 3, vilde man ikke beskæftige sig med Nr. 3. Man vilde ikke Baade—og, man vilde Enten—eller. Havde man opereret paa anden Maade fra Mindretallets Side, saa havde det været muligt at blive enig, men Mindretallet vilde have begge Dele. Og saa gaar det, som det saa ofte gaar, saa faar man ingenting. Det ærede Medlem kan tilskrive sit Parti og sig selv og ingen andre, at der ikke er opnaaet Enighed her.

Fraenkel: Naar den højtærede Minister argumenterer mod Ændringsforslag Nr. 4 ved at anføre, at det vil skaffe Administrationen en Del Arbejde, saa forstaar jeg den højtærede Minister. Spørgsmaalet er da altsaa, om man mener, at denne Administrationsvanskelighed kan overvindes eller ikke. Derimod forstaar jeg ikke den højtærede Minister og mener ikke, at den højtærede Minister argumenterer rigtigt, naar han siger, at der er en Modsigelse ved Ændringsforslag Nr. 4, fordi vi, ligesom vi har givet en Regel om, at Understøttelsen ikke maa overstige de $\frac{3}{4}$ af Arbejdsfortjenesten, gør Undtagelser fra denne Regel ved dog kun at ville fastholde den som en Norm. Men det er dog noget, man gør saa overordentlig ofte. Man siger ofte om en eller anden Regel: Dette er Normen, men vi ved, at der kommer de og de Tilfælde, som nødvendiggør Undtagelser, og for de Tilfælde tager vi i Loven selv et Forbehold. For Undtagelserne gælder ikke Normen, men i Almindelighed gælder Normen. Men med denne Norm er det ikke ment, at man matematisk skulde slaa ned i hvert enkelt Tilfælde paa de $\frac{3}{4}$. Om de paagældende har 50 Øre mere eller mindre, spiller ingen Rolle. Meningen er kun at fastslaa i den almindelige Bevidsthed de